

D O R D R A C V M.

DS T oppidum in Batavis peruetustum, in Merua fluuio situm, sed quia is fluuius ex Rheno, Mosa, & Linga fluminibus, qui eò decurrunt, oritur, quidam ad quatuor fluuios situm scribunt, sic enim effigiem oppidi ac situm, cum Philippus Hispaniarum Rex, Anno Christi. M. D. X L I X. in id primum ingrederetur, possessionem capturus, exprimi iussit, & imagini hoc distichon inscribi.

*Me Mosa & Walis, cum Linga, Meruaq; cingunt,
Æternam Batavae Virginis ecce fidem.*

His igitur fluuijs in insulam redigitur. Nam anno Christi M. CCCC. XXI. contigit, vt VValis ac Mosa fluuij, vna cum mari continentem, in qua hoc oppidum iacet, atque Brabantia iungebatur, inundarent, quàm verò latè, crudeliterque, satis inde liquet, quòd vicos, siue pagos septuaginta totos submerferint, absorpserintq; . Numerus eorum, qui in ijs simul cum bonis omnibus perierint, æstimatur vltra centum hominum millia. Paulatim tamen huius absorptæ terræ quædam particula, solitis artibus eius prouinciæ, recuperantur. Pisces varij generis, Merua ijs locis, habet: Strutionibus & Sulmonibus, veluti circum Campenam Zuiderzeæ, quæ dicitur, planè scatet. Itaque Dordracum quinque miliaribus Gouda, septem Vltraiecto distat. Amplum est, pulchrum, ac potens, & elegantioribus ædificijs insigne. Summum templum, quod Mariæ virgini est sacrum, oculos mira pulchritudine pascit. Quicquid vini Rhenani in Belgium adportatur è Germania, quicquid frumenti ex Gelris, Cliuis, Iuliacensibus, & aliunde mediterraneis è locis, id omne in hoc oppidum, tanquam emporium transfuchitur. Quo nomine, tum alias ob causas, id creuit, & hominum multitudine perquam est frequens. Pugnares etiam homines, bellicosos, ac fortes, cum res postulat, non hoc modò oppidum, sed & vniuersa Batavia, quouis tempore edidit. Adeò quidem, vt Iulius Cæsar Legionem Batauicam, corporis sui custodia præfecerit, eique primum ac præcipuum exercitus sui signum commiserit: cuius etiam ope & auxilio fretus, Britannia potitus est, & ciuili sæuiente bello, feroci eorundem armatus potentia, profligari Pompeium. Cuius deinde omnes successores Augusti, Batauorum fortitudine & fide commoti, eos tutelæ ac defensionis corporis, & primas in acies cooprarunt, vsque ad Vitellij Augusti tempora, qui maximorum beneficiorum, quæ à Batauica gente perceperat, immemor, eam Roma, totaq; Italia pepulit, quæ cum Rheni flumen descenderet, Bonnæ (oppidum est inter Confluentes & Vbiorum Coloniam) in Romanorum legionem, cui Flaccus Ordouiuius præerat, incidit, à qua graue perpeffa damnum, viribus tandem ac armis sibi viam parans, Batauiam, natium solum tenuit, tandemque à Vespasiano, eiusque filio Tito, in Italiam reuocata, ad pristinum dignitatis gradum restituitur, multisque augetur honoribus, & priuilegijs, ob res præclaras, contra Britannos, Romanorum nomine, gestas, eamque animorum fortitudine, rebusque magnificè actis, consequuta est laudem, vt Tacitus Batauorum magnanimitatem, præ cæteris Germaniæ populis, vehementer commendat. A qua quidem eos, qui Dordracum incolunt, nunquam defecisse constat. Graui siquidem, & diuturno sæuiente bello inter Flandros, Gallos, Zelandos, & Batavos, Meridionalem Batauiam Ioannes Brabantia Dux inuadit, omniumque oppidorum adeptus deditionem, præter Dordraci, eam ciuitatem decem dies obsidet, maioremque eius partem, per ignita massilia incendit. Tandem Dordracenses, Duce Nicolao à Puteo, forti ac nobili viro, magnis viribus erumpunt, ac retro cedere singulari virtute, Brabantos cogunt, totaque Zuuthollandia expellunt. Nec his contenti, vsque ad Buscum ducis insectantur, ferro, incendioque omnia deformantes, adeò, vt Busco etiam Ducis, firmo oppido, ignem iniicerent per inflammatas sagittas: reuersi dehinc cum diuite præda per Fanum Gertrudis, vnde & Brabantos eiecerunt. Post hæc Nicolaus ille Puteanus, Dordracensium fortitudine, rebusque secundis elatus, maximos Hollandis suis fecit animos, mouensq; cum illis Heifelmundam, cum Flandris quo-

que feliciter dimicauit, qui, si verus est numerator Ioannes Beka, cecidit hîc duo Flamingorum millia. Refert etiam Engerranus, An. salutis M. CCCC. LVII.

sub exitum mensis Iulij, Dordracum incendio fortuito de-
flagasse, duoq; millia domorum, & multos in
ea clade mortales, periisse.